

CALEA UNUI PROFET ADEVĂRAT

Bună dimineața, prieteni. Este o dimineață plăcută și un moment potrivit pentru a fi aici. Sunt fericit pentru că pot să fiu aici, fiindcă există atât de multe lucruri care se pot întâmpla într-un timp foarte scurt, și nu știm timpul în care vom fi chemați la marea Curte, de aceea vrem să fim pregătiți oricând. După cum am spus, sunt foarte recunoscător, fiindcă am fost aici și sâmbătă seara, am predicat și am vorbit cu frații de aici. Aș vrea să-i mulțumesc fratelui Roberson pentru cei pe care i-a chemat aici și care s-au putut bucura de mesajul: „Noi avem toate lucrurile.”

De multe ori m-am gândit că atunci când voi fi aici, nu voi predica ci voi sta în audiență să-l ascult pe fratele Neville, dar din păcate are probleme cu gâtul și nu poate vorbi. Astfel, m-am gândit: „Sărmanul meu frate, dacă mă va chema în seara aceasta, voi face tot ce pot ca să-l ajut.” Eu știu cât este de greu să predici atunci când ești obosit și răgușit. Așa se face că duminică seara am vorbit în locul lui, și vreau să vă mulțumesc.

Am înțeles că sunt multe cauze care trebuie aduse în rugăciune. Să ne plecăm capetele acum.

Tatăl nostru ceresc, este scris că noi trebuie să intrăm în adunarea Ta cu inimile pline de mulțumire și că trebuie să ne facem cererile cunoscute în adunarea sfinților Tăi. În dimineața aceasta avem atât de multe cereri, încât nici nu știm cum să le aducem pe toate în fața Ta, dar știm că Tu le cunoști deja. Există și cauze care nu au fost aduse, dar Tu le cunoști și pe acelea. Noi Te rugăm din toată inima, așa cum Te-am rugat și duminica trecută, pentru copilul fratelui și a sorei Shepherd. Atunci, Duhul Sfânt a spus: „Are poliomelită și va fi bine.” Cât suntem de bucuroși când auzim aceasta de la Tine.

În dimineața aceasta Te rugăm să răspunzi la cererile noastre. Te rugăm să-Ți amintești de cei bolnavi, de cei pe care-i iubim și de toate lucrurile pe care le-am adus înaintea Ta. Te rugăm să-Ți aduci aminte de fiecare dintre noi și să ascuți rugăciunile acestor oameni, fiindcă ne-am adunat aici în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vreau să vă mulțumesc pentru că v-ați rugat pentru mine. Voi știți că am fost implicat într-o mică explozie, în care Satan a vrut să mă omoare, dar nu a reușit deoarece Domnul nu și-a terminat încă lucrarea cu mine. Oricât va încerca, el nu

va putea să facă aceasta până când nu-și va încheia Domnul lucrarea cu mine. Numai harul lui Dumnezeu m-a scăpat, pentru că a explodat o cantitate foarte mare de explozibil, chiar în fața mea, dar nu am fost rănit deloc. Înțelegeți? Am avut o zgârietură pe față, dar mi-a trecut, și mai am doar o pată mică aici.

Doresc să le mulțumesc fratelui și soriei Dauch, fratelui Brown și altor frați care, atunci când au aflat ce s-a întâmplat, s-au adunat împreună cu un alt grup de oameni și s-au rugat pentru mine. Aceasta înseamnă foarte mult pentru mine. Eu mă rog pentru alții, dar când află că și pentru tine se roagă cineva atunci când ai mare nevoie, ești pur și simplu copleșit. Eu cred că n-am fost rănit datorită rugăciunilor voastre. Vă sunt foarte recunoscător și îl rog pe Domnul să mă țină sănătos.

Vreau să vă anunț că în seara aceasta va fi un serviciu la tabernacol. Vă rog să veniți cu toții, fiindcă voi vorbi pentru fratele Ruddell, unul dintre frații care este în vizită aici. Apoi, de îndată ce mă voi întoarce, dacă mai am o altă seară la dispoziție, vreau să merg la fratele Junior Jackson. Și fratelui din Sellersburg îi datorăm o seară și dorim să mergem să-l vedem; și la fel fratelui din Utica.

Săptămâna aceasta voi merge la Green Bay, Wisconsin, la convenția celor de la Full Gospel Business Man, iar duminica viitoare voi fi la școala la care am fost ultima dată. Am uitat numele auditoriului din școala aceea. (Un frate spune: „Mather”). Cum spuneți? „Mather”. Da, Stephen Mather. Luni voi avea o adunare unde am avut discuția cu asociația predicatorilor din Chicago. Voi fi acolo pentru a ne lua rămas bun de la fratele Joseph Boze care va merge în Tanganyika. Cred că așa îi spune. Va merge și în Kenya, Durban și în alte locuri din Africa, unde va face aranjamentele necesare pentru adunările mele de acolo. Vă rog să vă rugați pentru noi când vom fi acolo. Apoi ne vom întoarce, iar dacă voi avea timp, înainte de a merge în Carolina de Nord și în cea de Sud, ne vom opri pentru o zi aici la Tabernacol. De acolo mă voi îndrepta spre Cow Palace în Los Angeles. Sper că acolo voi putea merge să-l văd pe domnul Weatherby, cel care a făcut arma în care a explodat glonțul care m-a rănit. Eu i-am trimis o pușcă veche din care el a făcut o altfel de pușcă. Când am primit-o, am pus glonțul în pușcă și am ridicat-o să trag cu ea, dar totul a explodat chiar în fața mea, iar pușca s-a dezintegrat în mâinile mele. Țeava armei a sărit la vreo cincizeci de metri în față, plumbul a zburat la vrei treizeci de metri în spatele meu, iar bucăți de șrapnel s-au izbit de copacii din jurul meu. Totul a explodat cam la trei centimetri de ochiul meu. Arma avea câteva kilograme și explozia ar fi putut să-mi zboare capul de pe umeri sau să-mi distrugă

brațele. Dar Domnul a fost lângă mine, iar explozia nu m-a rănit, ci doar mi-a provocat o zgârietură pe față. O rămășiță mică mi-a intrat în ochi, dar nu mi-a afectat vederea deloc.

Dacă vă amintiți, cu puțin timp în urmă v-am spus că El a venit în camera mea și mi-a zis: „Să nu te temi, fiindcă Isus Hristos va fi întotdeauna cu tine.” sau: „Nu te teme căci prezența neschimbătoare a lui Isus Hristos te va însoți întotdeauna.” Vedeți? Iar ceea ce s-a întâmplat mi-a dovedit aceasta. Doctorul care m-a examinat în Louisville i-a scris doctorului Sam Adair și i-a spus: „Singurul lucru pe care pot să-l spun este că Domnul a stat în dimineața aceea lângă slujitorul Său și l-a protejat, pentru că altfel nu ar mai fi auzit niciodată, iar umerii i-ar fi fost complet distruși.” Domnul a fost cu adevărat foarte bun cu mine, iar eu Îi mulțumesc pentru aceasta. Prin aceste încercări, mă simt mai aproape de Domnul, iar viața mea se schimbă. Eu mă pregăteam să plec în Canada deoarece aveam programate câteva adunări, dar omul acesta m-a chemat să-mi dea arma, iar eu mi-am amânat adunările și m-am dus la el. Dacă mergeam acolo, nu s-ar fi întâmplat acest lucru. Înțelegeți? Dar acum mi-am reprogramat întâlnirile și voi merge acolo în ultimele săptămâni ale lunii iulie. Dacă va fi cu voia Domnului, de acolo voi merge la Dawson Creek apoi la Anchorage, în Alaska.

Doresc să merg acolo pentru că oamenii au nevoie de ajutor. Nu pot sta toată vara aici, când oamenii mor peste tot. Eu trebuie să semăn sămânța oriunde ar fi și orice s-ar întâmpla. Chiar dacă păsările vor lua această sămânță, eu voi merge și o voi semăna deoarece pentru aceasta mi-a dat-o El.

Mulți oameni „își botează” copilașii în credința creștină. Este în ordine dacă faceți aceasta, dar este la latitudinea voastră. Bineînțeles că acești copii nu sunt botezați cu adevărat deoarece preoții doar îi stropesc cu apă. În ce mă privește, eu doresc să rămân la Biblie și la ceea ce ne învață ea să facem. Eu vreau să fac doar cum spune Cuvântul, și nu am găsit nicăieri în Biblie botezul prin stropire. În Vechiul Testament, băieții erau tăiați împrejur, iar pentru curățire, mama oferea doi porumbei și un miel. Dar în Noul Testament, singurul loc în care se vorbește despre aceasta este de fapt o binecuvântare. Copilașii au fost aduși la Isus, iar El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat. Așa au făcut părinții în zilele lui Isus, iar viața Lui este un exemplu pentru noi și pentru felul cum trebuie să procedăm, fiindcă El a făcut toate aceste lucruri pentru a ne servi ca exemplu.

Atunci când părinții își aduc copilașii în fața Domnului, noi trebuie doar să-i ridicăm

spre El, să-L rugăm să-i binecuvânteze și să rostim rugăciunea de închinare a copilului. Copilașii trebuie binecuvântați și închinați în Numele lui Isus Hristos, iar când vor crește, ei vor putea face botezul în Numele lui Isus Hristos. El a spus: „*Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus.*” (Coloseni 3.17), iar noi dorim să facem așa.

Acum, în timp ce sora noastră va cânta încet cântarea: „Aduceți-i înăuntru”, părinții care au adus copilașii cu ei și care n-au fost încă închinați Domnului, să-i aducă aici. „Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru la Isus Hristos.”

Eu îi iubesc pe acești micuți. Există ceva în legătură cu ei, ceva atât de dulce. Cred că familia aceasta este italiană, așa-i? În ordine. Există câțiva copilași care trebuie închinați Domnului. Sora este din Chicago. Care este numele lui? Jonathan David. Ce nume frumos! Părinții lui au dorit să-i dea un nume din Biblie. Știți că și în Biblie există un nume italian? Este vorba de Corneliu. El a fost un om bun și milostiv, deși era dintre neamuri. Cunoașteți povestea lui. Într-o zi, în casa lui a pășit un Înger și i-a spus să trimită după un om, numit Petru, care cunoștea căile Domnului. Cred că voi cunoașteți povestea. Acolo au fost niște oameni cu mare respect pentru Dumnezeu și în timp ce Petru vestea Cuvântul Domnului, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei. Așa este. Mă rog ca acest copil să fie un astfel de om, așa cum o spune și numele său. Jonathan, frumosule. Pot să-l țin în brațe? Vino aici, Jonathan. Oh, ce dulceață de bebeluș a primit familia aceasta! Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc au trecut ani de la întâmplarea pe care tocmai am amintit-o și care este în legătură cu un om credincios, numit Corneliu, un om bun, drept și milostiv care-L iubea pe Dumnezeu și care a fost vizitat de un Înger al Domnului. Doamne, în dimineața aceasta ți-l predăm Ție pe micuțul Jonathan David. Eu l-am luat din brațele părinților lui pentru a-l aduce înaintea Ta și Te rog pentru el, ca viața lui să-Ți fie închinată Ție și să fie în slujba Ta; să fie o binecuvântare pentru casa sa și o piatră mare în Biserică. Te rugăm să faci posibil acest lucru, Tată, fiindcă Ți-l predăm pe micuțul Jonathan David, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul să vă dea harul Său pentru ca acest copil să fie crescut în Cuvântul Domnului. Domnul să te binecuvânteze Jonathan David.

Aici avem un alt copilaș care este destul de tânăr, nu-i așa? Cred că se apropie de mine un alt viitor predicator. Care este numele lui? „Mica.” Mica? Voi vorbi despre el în dimineața aceasta. Mica Edward. Acesta este un nume frumos. Soția mea ar

putea ține copiii mult mai bine decât mine, pentru că mie mi-e teamă să nu-i rănesc fiindcă sunt atât de micuți. Ce ființă drăguță cu acești ochișori care privesc în jur. Este așa de mic. Cât timp are? O lună. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, cuplul acesta tânăr pășește din nou aici pentru a-ți oferi rodul unirii lor ca să fie crescut sub protecția Domnului. Te rog să-l binecuvântezi pe micuțul Mica și să-l faci un bărbat asemănător profetului Mica din Biblie. Te rog să faci posibil acest lucru. Binecuvântează acest copilaș Tată, binecuvântează-i părinții și ajută-l să fie un exemplu aici pe pământ, o piatră mare în lucrarea lui Hristos. Te rugăm să ne ascuți, Tată, deoarece am luat acest copil din brațele părinților lui pentru a-l pune în brațele lui Dumnezeu. Te rugăm să-l primești pe micuțul Mica Edward în Numele lui Isus Hristos. Amin. Domnul să te binecuvânteze și să-i binecuvânteze și pe părinții tăi pentru a te crește în Cuvântul Domnului.

Eu îi iubesc pe acești copii. Fiecare dintre ei este cel mai frumos copilaș din lume. Vă spun sincer că atunci când l-am adus acasă pe Joseph, era cel mai urât copil pe care l-am văzut vreodată, dar pentru mine și mama lui era o păpușă. Vedeți voi, părinții spun întotdeauna că bebelușii lor sunt cei mai frumoși.

Mă întrebam dacă unii din frații noștri sunt aici. Soră Nash, fratele Nash este bine? Este aici? Da, este aici. Laudă-L pe Domnul, frate Nash. Unul din ochii lui a fost bolnav, dar acum este bine. Sora Edwards este aici? Sau sora Shepherd a cărei fetiță era bolnavă? Este bine acum? În ordine. Am primit vești bune. Cu câteva minute înainte de a merge la biserică, m-am retras în camera mea să mă rog pentru un copil cu poliomelită, a cărui picioare înțepeneau. M-am dus repede înăuntru ca să mă rog și le-am promis părinților că voi merge la ei după serviciul de la adunare. I-am spus lui Loyce să-i sune și să le spună că voi merge la ei. Când eram în cameră și mă rugam, Duhul Sfânt a spus: „Fetița va fi bine. Ea este vindecată.” Apoi am venit aici, ne-am rugat împreună în biserică și totul a fost bine. (O soră spune: „Frate Branham...”). Da, doamnă. („Luni după ce te-ai rugat pentru copilaș, am fost la doctor și toată pleurita din pieptul lui dispăruse, iar gâtul îi era curat.”). Ginerile tău este aici?

Duminica trecută, ultima dată când am fost aici, un bărbat stătea aici, iar eu l-am privit pentru puțin timp. Mă gândeam că-mi pare cunoscut de undeva, apoi am aflat că este băiatul unui fost coleg de școală. Numele lui este Jim Poole și am crescut împreună. El este prietenul cu care am avut accidentul când am fost împușcat, iar mai târziu și el a avut un astfel de accident împreună cu un alt

prieten de-al meu. Cred că îl pot conduce la Hristos pe acest băiat. Am încercat să fac aceasta și cu tatăl lui, dar cred că îl vom aduce pe băiatul lui la Hristos. În timp ce îl priveam pe băiat (vă rog să nu mai spuneți nimănui), am simțit o vibrație la nivelul duhului lui, am simțit că este un om bun, și cred că nu îmi va lua mult timp ca să-l conduc la Hristos. Aș dori să ne rugăm pentru el. Trebuie să ne rugăm și pentru o altă persoană care este bolnavă, dar nu-mi amintesc despre cine este vorba. De îndată ce primesc o cerere din partea voastră, eu mă retrag în camera mea și mă rog, dar dacă simțiți că nu ați fost amintiți în rugăciune, vă rog să reveniți și să stăruiti în cererea voastră. Zilele trecute, când doctorul Sam a încercat să-mi scoată din ochi bucata de metal care mi-a intrat în urma exploziei, s-a rănit atât de tare încât mi-a pus pe față un prosop ca să nu văd sângele care curgea. A reușit să-mi scoată bucata de metal, dar a doua zi a fost internat în spital. Eu m-am rugat pentru el și a fost externat, iar acum starea lui de sănătate este bună. A doua zi, soția lui s-a dus la medic, dar i s-a spus că nu se știe ce este în neregulă cu ea. Medicii credeau că ar putea fi poliomelită, dar eu m-am rugat pentru ea și a mers acasă sănătoasă. Sam a venit la mine și mi-a zis: „Frate Bill, n-ai vrea să te rogi și pentru mine și pentru Betty?” Am închis ușa biroului meu și am spus: „Să ne rugăm.” Și Domnul i-a dat lui vedenia în care îi arăta unde să construiască clinica. Vă amintiți povestea? Dacă aveți întrebări, puteți trece pe la el să i le puneți. El a spus: „Poate veni oricine să mă întrebe, pentru că am spus deja această vedenie la zece mii de oameni.”

Un frate spune: „Frate Branham...”

„Da, frate.”

„Pentru cei care sunt în dimineața aceasta aici, ca să primească mai multă credință în inimile lor: în duminica de Paști, dimineața, ai chemat un suflet scump, a treia persoană care este aici; este vorba despre un bărbat, și ai spus că este din Seymor. Tu ai spus prin ungera Duhului Sfânt că i se spune: Bill. Eu îl cunosc foarte bine pe acest om și pot spune că numele lui este Isaac, dar toată lumea îi zice Bill.”

„Da, domnule. Deci numele lui este Isaac.”

„Așa este. Dar i se spune Bill.”

Duhul Sfânt nu greșește. El este infailibil. Eu am cincizeci și trei de ani și de treizeci și unu de ani pășesc la amvon, și L-am văzut lucrând în mii de cazuri. Ieri am fost

În partea de sud a statului Kentucky, pe partea dinspre Tennessee, și am stat într-o barcă cu fratele Daulton, căruia Domnul i-a dat toți copiii după cum i-a spus. Vă mai amintiți dimineața când a fost aici și a spus: „Frate Branham, cred că ți-e greu să-ți amintești unele lucruri. De ce nu încerci să scrii o carte?” „Oh, frate,” i-am răspuns eu, „ar trebui scrisă o enciclopedie sau o carte cu mai multe volume, pentru a putea scrie tot ce L-am văzut pe Domnul făcând. El nu a greșit niciodată, ci de fiecare dată totul a fost desăvârșit.”

Voi Îl iubiți pe Domnul Isus? Oh, ce minunat! (Fratele Neville spune: „Tocmai a sosit fratele Willard.” Frate Willard, mă bucur că ești aici. Arăți foarte bine. Ne-am cam îngurășat amândoi. Fața mea arată ca un hamburger. Parcă am mâncat sute de hamburger-uri. Fratele Willard a trecut printr-o perioadă mai grea, în care nu a arătat prea bine. Voi știți că diavolul nu ne poate omorî fără acordul Domnului. Astfel, Domnul Isus este Refugiul și Ajutorul nostru, și orice încearcă să facă Satan, este în van.

În dimineața aceasta am la dispoziție șase ore ca să predic, iar eu nu mă mai opresc din povestit. Nu am trimis anunțuri pentru a le spune oamenilor că astăzi sunt aici, deoarece era planificat să merg în altă parte. Dar puteți veni să vorbiți și cu fratele Neville, iar data viitoare când voi fi aici, vom avea o părtășie minunată. Duminică seara m-a sunat fratele Roy Roberson și mi-a vorbit despre Mesaj. Apoi altcineva mi-a zis: „Mă întrebam dacă ai vorbit despre: „Domnul ne-a dat toate lucrurile.”? Da, El ne-a dat totul. Ne-a dat viață, dragoste, bucurie, pace. Acestea nu pot fi cumpărate, nu există nici o cale prin care să le cumpărați. Dar El ne-a dat și moartea.

Cineva s-a ridicat și a spus: „Predicatorule, mă întrebam când aveai de gând să spui aceasta.” Când l-am auzit ce spune, m-am gândit: „Oh, el crede că fratele Branham nu are ce să mai spună acum.” Dar Biblia spune aceasta; Biblia spune că El ne-a dat moartea. Ce putem face noi cu moartea? Voi știți că Pavel a spus: „*Unde îți este boldul, moarte?*” (1Corinteni 15.55). Moartea nu ne sperie, pentru că nouă ne-au fost date toate lucrurile.

Apoi am vorbit despre Israel, despre călătoria lor spre țara făgăduită și despre faptul că ei nu au văzut acea țară. Ei nu știau nimic despre ea, aveau doar făgăduința lui Dumnezeu care le-a spus că este o țară unde curge lapte și miere, o țară minunată. Și așa a fost, dar ei nu au văzut-o. Nimeni nu fusese acolo și nu o văzuse, dar ei aveau făgăduința aceasta și, prin credință, au pornit spre ea

mergând prin pustie, iar când au ajuns la graniță, ei au avut un războinic pe nume „Iosua” care înseamnă „IaHVeH Salvatorul.” El a trecut dincolo în țară și le-a adus dovada că acel pământ minunat există cu adevărat. Îmi place aceasta. Era o țară frumoasă și bogată. Doi oameni au adus un ciorchine de struguri ca dovadă. Era un pământ binecuvântat, iar ei au adus dovada că pământul unde li se spusese că vor locui, există cu adevărat.

Noi, biserica, suntem în călătorie spre Țara nemuririi, o Țară unde nu este moarte, o Țară în care morții sunt vii. Și noi am avut un Salvator minunat, pentru că „Iosua” înseamnă „IaHVeH Salvatorul.” Slavă! El a trecut Iordanul morții, în acea Țară, și a venit înapoi aducându-ne dovada că există Viață după moarte. Amin. Deci unde este moartea?

El ne-a dat totul și avem arvuna moștenirii noastre. Vă rog să fiți atenți. Nu voi predica despre aceasta, dar doresc să vă spun câteva lucruri. Într-o zi, noi am pășit în păcat, dar apoi am fost botezați în Numele Lui, am înviat cu El, am fost scoși din păcat și nu mai dorim să ne întoarcem înapoi. Noi am fost ridicați din păcat și avem această dovadă. Practic, noi am înviat din moarte. Înțelegeți? Dacă am putut fi ridicați din păcat, prin credința în El, cine ar mai vrea să se întoarcă în gunoiul păcatului din lumea aceasta? Noi am trecut de la moarte la viață. Înțelegeți? Aceasta este arvuna. Amin. Aceasta este arvuna învierii noastre trupești și duhovnicești, așa că din lumea aceasta vom trece la Viața adevărată.

Într-o zi, Ilie s-a dus la Iordan și l-a lovit ca să treacă dincolo, dar Duhul Lui S-a pogorât într-o dublă măsură peste Elisei. Duhul Lui s-a întors în dublă măsură. Într-o zi, noi vom lovi Iordanul cu ajutorul lui Hristos și vom primi o măsură a Duhului, dar când ne vom întoarce, vom avea o dublă măsură a Duhului Său.

Noi avem Viața veșnică, am fost salvați din păcat și am fost umpluți cu Duhul Sfânt, iar când ne vom întoarce cu Hristos, vom veni cu trupurile noastre înviate deoarece vom avea deja învierea duhovnicească. Le vom avea pe amândouă, iar Ilie și Elisei sunt un tablou al Bisericii.

Nu aș vrea să vorbesc despre aceasta deoarece ne fură din timpul de șase ore alocat Mesajului, dar aș vrea să mai subliniez câteva lucruri. Vă bucurați când auziți aceasta? (Adunarea spune: Amin”).

Noi nu trebuie să ne îngrijorăm pentru nimic. Moartea este un nimic. Ea nu ne poate speria sau controla, deoarece noi o controlăm pe ea. Cum? Prin El care ne-a

dat dreptul să o depășim, să trecem peste ea. Cum am făcut aceasta? Prin faptul că credem în El. Înțelegeți? Moartea este în păcat, în necredință, iar eu nu sunt un necredincios, ci sunt un credincios. Eu am înviat, m-am ridicat din moarte. Am arvuna învierii mele spirituale și fizice, am totul. Da, domnilor. Înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”). Prin Isus Hristos, noi avem moartea sub controlul nostru deoarece El a călcat în picioare moartea, iadul, boala, suferința și le-a biruit.

Vorbind duhovnicește, noi suntem înviați cu El, stăm în locurile cerești, în Isus Hristos și avem toate lucrurile la picioarele noastre. Avem chiar și învierea fizică, pentru că suntem în Hristos. Înțelegeți? Ridicați mâinile dacă înțelegeți. Amin. Este bine. Dacă înțelegeți este în ordine. Vă rog să nu uitați aceasta. Noi am trecut de la moarte la Viață, atât fizic, cât și duhovnicește.

Toate lucrurile ne aparțin. Toată lumea spune că suntem nebuni, dar adevărul este că acest lucru ne aparține. Cum îl veți moșteni?

După cum am spus, și Avraam a fost în țara făgăduită. Domnul i-a dat-o. Lot a urmat niște legi care nu erau pe placul Domnului. El era nepotul lui Avraam, dar a fost îndepărtat. Tot ce era în țară îi aparținea lui Avraam, și deși era un războinic, nu a luptat niciodată. El n-a avut nici măcar un războinic lângă el, ci doar câțiva slujitori. Dar când a văzut că diavolul a venit și i-a luat ceva ce i-a fost făgăduit, și-a înarmat slujitorii și și-a pus și el o armură. El nu știa că va întâlni o alianță de împărați, dar Domnul a fost cu el și i-a spus cum să procedeze, așa că i-a măcelărit pe toți și s-a întors biruitor. De ce? Pentru că atunci când Domnul i-a spus că tot ce este în țară este a lui, el l-a crezut pe Dumnezeu, iar Lot făcea parte din acel pământ. Apoi, după încheierea bătăliei, l-a întâlnit pe Melhisedec. Îl puteți vedea pe Avraam venind pe drum? El nu știa că este un războinic, dar a aflat atunci. Da, domnilor. Și după ce a biruit, l-a întâlnit pe Cel care i-a dat făgăduința, pe Melhisedec.

Acum să citim din cartea lui Amos. În dimineața aceasta nu voi vorbi șase ore, dar voi aduce Cuvântul Domnului. Voi vorbi despre „**Calea unui profet adevărat,**” iar dacă va fi cu voia Domnului, deseară voi vorbi despre: „**Lăsați presiunea afară.**”

Acum voi citi din **Amos 3.1-8:**

„Ascultați cuvântul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara

Egiptului!

„Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului: de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.”

Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?

Răcnește leul în pădure, dacă n-are pradă? Zbiară puiul de leu din fundul vizuinii lui dacă n-a prins nimic?

Cade pasărea în lațul de pe pământ, dacă nu i s-a întins o cursă? Se ridică lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el?

Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate fără s-o fi făcut Domnul?

Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.

Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?”

În dimineața aceea când a stat pe dealul din spatele Samariei, ochii profetului s-au îngustat. Parcă-l văd cum și-a trecut mâna fermă prin barba sură în timp ce privea spre cetate. Nu avea nimic plăcut la vedere. Cât de diferiți erau bărbații Vechiului Testament față de evangheliștii de astăzi! Hainele lui erau rupte și barba nearanjată, dar Îl avea pe „Așa vorbește Domnul!”

Lui nu-i păsa cum arăta, nici dacă era la modă, dacă era aranjat sau dacă cineva se uita la el sau nu. El avea Cuvântul Domnului, de aceea scopul lui era acesta: să aducă Cuvântul Domnului. Cine era bărbatul acesta? Era profetul Amos, un bărbat aspru, care știa pe ce stă. El știa ce face pentru că era un adevărat profet al Cuvântului și a venit în acest oraș deoarece Cuvântul Domnului a venit la el.

Și când Cuvântul Domnului vine la un slujitor adevărat, el trebuie să pășească în față indiferent de circumstanțe sau dificultăți. Nu contează dacă este pregătit sau nu, dacă se simte în stare sau nu, dacă vrea să pășească sau nu, el trebuie să meargă unde este trimis. Dacă Domnul a vorbit, el trebuie să aducă acel mesaj; nu va merge niciodată pentru bani sau popularitate, ci va merge în Numele Domnului pentru un singur lucru: are o misiune pentru că este un trimis al Domnului. El este

Cuvântul Domnului pentru că poartă Cuvântul Domnului. Vedeți? Acesta este un profet adevărat al Domnului. Și mesajul meu de astăzi este „**Calea unui profet adevărat al lui Dumnezeu.**”

Acest bărbat mare și neînfricat al lui Dumnezeu, a profețit în zilele lui Ieroboam al doilea. El a profețit timp de treisprezece ani și am aici o parte din povestea lui. Ieroboam al doilea a fost la fel de inteligent și de capabil ca ceilalți împărați care au fost în fruntea Israelului. Dar deși prospera, ceva era în neregulă cu Israel: devenise un închinător la idoli.

Zilele trecute când am citit aceasta, m-am gândit că și noi suntem în aceeași situație astăzi. Nu contează cât de inteligent este un om, cât de mult poate face sau cât este de bogat, dacă se îndepărtează de Dumnezeu, el este un rău pentru națiune. Mă gândesc dacă aceasta nu se aplică și pentru noi astăzi, pentru cineva căruia îi place să stea în fața televizorului și să arate cât de deștept este el. Dar mă întreb dacă au curajul să-L ia pe „Așa vorbește Domnul!”

Israelul era în păcat, iar preoții și conducătorii lor s-au abătut de la Cuvântul Domnului. Ei nu credeau aceasta, ci spuneau că respectă Cuvântul Domnului, dar „*Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.*” (Proverbe 14.12). De ce erau greșiți ei? De ce acel om spunea că sunt greșiți? O întreagă preoție, mii de preoți și de predicatori, împărați și guvernatori susțineau că sunt slujitorii Domnului și totuși erau greșiți.

Ei nu aveau nevoie de un împărat care să le asigure prosperitatea, ci aveau nevoie de un profet deoarece Cuvântul Domnului vine la un profet. Înseamnă că puteți vedea care este calea unui profet. Este o cale grea în care toți preoții, predicatorii, închinătorii și sistemul guvernamental sunt împotriva lui. Dar cu toate acestea, Cuvântul Domnului vine la un profet și numai la el; El are Cuvântul adevărat. Cu toate că și ei aveau aceeași Biblie pe care o avea profetul, Cuvântul era cu el; Domnul dovedea că el are Cuvântul. Ei aveau clădiri mărețe și sisteme religioase, aveau altare construite peste tot, aveau împărați, dar cu toate acestea erau la milioane de mile depărtare de Dumnezeu.

Cred că tabloul acesta se potrivește și zilei de astăzi. Când mergeți acasă, citiți cartea lui Amos și veți vedea aceasta. Toți preoții și sistemul de guvernare îl părăsiseră pe Domnul. Aș vrea să citesc încă o porțiune din Scriptură ca să vedeți cum au făcut ei aceasta. Să citim versetul 4 din capitolul 2:

„Așa vorbește Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idolii cei mincinoși după care au umblat și părinții lor.” (Amos 2.4).

„...pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire...”

Ei aveau Cuvântul, Biblia, dar minciunile pe care le-au pus alături de El, i-au făcut să greșescă. „...**după care au umblat și părinții lor.**” Vedeți motivul? Ei au greșit pentru că au luat în considerare interpretările date de ei înșiși Cuvântului. Eu cred că aceasta se potrivește și pentru ziua de astăzi, deoarece mulți oameni vor să scoată în evidență propriile interpretări ale Cuvântului, dar prin aceasta avem un dezastru. Ce acuzație din partea Domnului a adus acest profet! Amos era un profet al Domnului, un profet adevărat. Orice bărbat care citește despre Amos, poate vedea curajul acestui bărbat neînfricat al Domnului. El este considerat un profet mic, pentru că nu a vorbit foarte mult, dar cu siguranță a înfipt securea la rădăcina pomului.

Amos a fost unul dintre cei mai neînfricați profeți și a venit prin ungerea Domnului, cu „Așa vorbește Domnul!” Amos știa ce vorbește deoarece ungerea Domnului era peste el și a pășit în față pentru a aduce adevărata interpretare a Cuvântului Domnului.

Amos a venit din sălbăticie într-un oraș al strălucirii. Nu mai fusese niciodată acolo, dar în timp ce era în rugăciune, Domnul a venit și i-a vorbit despre slăbiciunea națiunii strălucitoare din care făcea parte și el. În timpul domniei lui Ieroboam al doilea, Samaria era una dintre capitale, iar în dimineața aceea, Amos stătea pe vârful dealului, purtând niște haine vechi și uzate; poate era plin de noroi sau de praf pe picioare și poate dormise noapte după noapte în haina aceea veche. Eu nu cred că în zilele acelea existau căzi pentru baie, și probabil Amos nu se mai spălase de câteva zile. Dar aceasta nu afectează starea interioară a omului. Oamenii pun mai mult preț pe partea exterioară decât pe cea interioară. Astfel, ne îngrijim să fim spălați, să ne aranjăm părul, să ne schimbăm hainele zilnic, dar lăsăm partea interioară să meargă oricum, să poarte haina veche a păcatului împruțind sufletul cu crezuri și dogme și nu căutăm niciodată să-l spălăm în Cuvântul Domnului, în apa de despărțire, departe de lucrurile lumii.

În dimineața aceea, profetul stătea și privea orașul acela plin de strălucire și de lucruri moderne la care el n-a visat niciodată. În vremea aceea Israelul era la apogeul său și avea alianțe cu toate popoarele care-l înconjurau. Femeile și bărbații se îmbrăcau la modă, umblau după plăceri, participau la curse de cai și la alte lucruri care fac parte din viața socială. Nu-i de mirare că ochii lui s-au îngustat. Este ca și cum un turist ar veni pentru prima dată la New York sau în Los Angeles și ar vedea femeile pe jumătate goale și bărbații cu ale lor, păcatul fiind la el acasă.

Cu câteva zile în urmă, câțiva prieteni de-ai mei au venit dintr-o călătorie de pescuit, la o renumită facultate de teologie, aici sus. Fetele pe jumătate goale stăteau în stradă, iar băieții beau și făceau tot felul de glume. Așa ceva este oribil. Un astfel de comportament stârnește apetitul pentru păcat al multor americani care se numesc creștini, dar privesc spre ceea ce se petrece în Los Angeles. De multe ori, i-am observat în avion atunci când merg la Los Angeles. Ei n-au mai fost în astfel de locuri care sunt iluminate și au palmieri, iar când ajung în Los Angeles, la Hollywood sau în Florida, și-ar pudra nasul și și-ar retușa machiajul, fiindcă cred că acestea sunt cele mai spectaculoase locuri pe care le-ar putea vedea. Îi văd pe acei oameni care se îmbracă cu haine strâmte și își doresc să poarte și ei asemenea haine și să hoinărească pe străzi, deoarece se gândesc că astfel de lucruri sunt minunate.

Dar ochii prorocului nu s-au îngustat din pricina strălucirii, ci din cauza abaterii de la Cuvânt a poporului care se numea poporul binecuvântat al lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că a spus: „*Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?*” (Amos 3.8).

El a văzut abaterea și decăderea poporului. La aceasta privea Amos. Când a văzut acele lucruri, el nu s-a simțit atras de ele, ci i-au îmbolnăvit sufletul. De ce? Pentru că fiind profet, Amos știa că Dumnezeu le-a promis binecuvântare și le-a dat-o, dar ei s-au purtat necuviincios cu ea. În zilele acelea, diavolul a pervertit adevărata binecuvântare a Domnului și a transformat-o într-o decădere morală, deși Dumnezeu le dăduse o binecuvântare care să le ungă ochii și să îndepărteze poftele, ca să trăiască în voia lui Dumnezeu.

Cât de bine se potrivește tabloul acesta cu zilele noastre! Predicatorii merg la amvon și deși văd păcatul, decăderea acestei lumi și felul în care acționează oamenii, îi binecuvântează și le spun că totul este în ordine pentru că sunt membrii bisericii lor, a denominațiunii lor. Sufletul meu nu poate înțelege aceasta. Când

vorbește Dumnezeu, aceea este o prorocie, și dacă Dumnezeu îl atinge pe un profet adevărat, el va vorbi Cuvântul. Nu vreau să critic pe nimeni, dar cine poate tăcea în astfel de clipe? Cine poate spune că este un slujitor al lui Dumnezeu, apoi să privească aceste lucruri și să nu le condamne? Pe mine nu mă interesează ce va spune biserica sau denomi-națiunea; chiar dacă le-aș aparține trebuie să spun Adevărul. Desigur, ele te vor da afară, dar Cuvântul Domnului este pe primul loc. Dacă ești un mesager, vei avea ceva de spus, dar dacă spui ceva contrar acestui Cuvânt, nu ești mesagerul Domnului, ci ești un mesager desemnat de o denomi-națiune sau ești mesagerul unei teorii. Un mesager al lui Dumnezeu are Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, bărbatul despre care vorbim în dimineața aceasta, avea Cuvântul lui Dumnezeu pentru că era un profet adevărat al lui Dumnezeu. În ce-i privește pe ceilalți, ei credeau că au descoperirea Cuvântului și se gândeau: „Păi da, privește la ceea ce facem!”

În dimineața aceasta privim la profetul acesta care stă pe vârful unui deal și privește orașul. Ochii lui se îngustează pentru că nu este de acord și nu aprobă ceea ce vede. Soarele puternic strălucește pe chelia lui, în timp ce își șterge sudoarea și praful de pe față cu mâneca de la haină, după care își mângâie barba cu mâinile. El nu a văzut nici o strălucire acolo, ci numai păcat, iar aceasta nu l-a mulțumit, ci l-a îmbolnăvit.

De ce nu a spus Amos: „Sunt evreu și văd că țara mea prosperă!”? Cum ar fi putut spune aceasta când el era un profet adevărat al lui Dumnezeu și știa ce urma să se întâmple; știa urmarea a ceea ce vedea?

Haideți să-l punem și astăzi pe un deal și să-l lăsăm să privească la societatea noastră. Să-l lăsăm să privească în Jeffersonville, la oamenii pe care îi numim creștini; să-l lăsăm să privească oriunde în America la oamenii care se numesc creștini. Dacă ar face aceasta, ochii lui unși de Dumnezeu s-ar îngusta din nou, iar mâinile i s-ar încurca în barbă. De ce? Pentru că el n-ar vedea strălucirea și prosperitatea pe care o vede lumea, ci ar vedea depărtarea de Dumnezeu; ar vedea decăderea morală a oamenilor și regresul națiunii; ar vedea putregaiul din biserică. Ce altceva ar fi putut să facă, decât să-și îngusteze ochii și să coboare în cetate ca s-o sfarme în bucăți?

Ce s-ar fi întâmplat dacă l-ar fi întâmpinat un episcop și l-ar fi întrebat: „Ești profetul Domnului? Îți vom spune noi ce trebuie să vorbești!”? Credeți că ar fi ascultat? Credeți că profetul ar fi ascultat dacă i-ar fi spus: „Vino și alătură-te

organizației noastre și te vom ajuta în campania ta.”? Nu, eu nu cred aceasta. Așa ceva iese din discuție pentru un om ca el. Mica era trimisul lui Dumnezeu și nu avea nevoie de ajutorul nimănui. El avea Cuvântul lui Dumnezeu, ungera Lui și timpul acordat lui. El Îl avea pe „Așa vorbește Domnul,” pentru că așa călătorește un profet adevărat.

L-ar fi primit strălucitorul oraș Samaria, stilatul și educatul Israel, acești predicatori și preoți șlefuiți, pe acest bărbat necunoscut? Probabil că avea o gramatică foarte sărăcăcioasă, fiindcă la chemarea lui Dumnezeu a plecat în sălbăticie pentru a cerceta Cuvântul Domnului și pentru a deveni un profet. Domnul l-a născut pentru aceasta. Profeții se nasc ca mesageri ai unei epoci, iar Dumnezeu, prin cunoștința Sa mai dinainte, știe starea acelei epoci și trimite un bărbat ca să scoată păcatul afară. Putea să-l primească orașul acela strălucitor? Credeți că femeile acelea i-ar fi acordat vreo atenție? Credeți că preoții l-ar fi ascultat? Nu, domnilor. El nu avea nici o recomandare de la vreo organizație și nu putea spune: „M-au trimis fariseii,” nici: „M-au trimis saducheii”, pentru că nu avea nici o legitimație și nici un carnet de membru. El nu avea nici un organizator care să-i aranjeze campania; nu a fost o reuniune sau un mic dejun al fariseilor, pentru a aranja totul sau pentru a-i susține campania. Mica era un necunoscut pentru ei și nu avea nici o recomandare de la oameni, dar Îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” Aceasta este calea unui profet adevărat. El Îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” Și dacă Îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” era total diferit de ceea ce formează oamenii. Aceasta era tot ce avea nevoie Mica. Dacă venea trimis de oameni, venea în numele bisericii; dacă venea trimis de Dumnezeu, venea în Numele Domnului, iar un profet adevărat va veni întotdeauna în Numele Domnului. El nu putea arăta un carnet de membru, dar avea Cuvântul Domnului, iar Dumnezeu le-a trimis oamenilor Cuvântul Său. Dar oamenii au format organizații; ei au avut dogme diferite și au format organizații diferite. Dar Amos l-a avut numai pe „Așa vorbește Domnul!” Aceasta este tot ce avea el.

Mi-i imaginez pe preoții care se rugau în dimineața de Sabat. Cum vorbeau despre marele Moise și despre ceea ce a făcut în vechime; dar zilele acelea au trecut.

„Îl cunoașteți pe noul nostru președinte, noul guvern și tot ce avem.” Vorbeau puțin despre aceasta, apoi mergeau acasă. Dar iată că a venit un om căruia nu-i păsa de toate acestea, pentru că el Îl avea pe „Așa vorbește Domnul.” Înțelegeți? Aceasta este calea unui profet. Mica a știut ce-l aștepta, a știut că va fi respins, că toți vor fi împotriva lui și că-l vor sfâșia, dar el venea în Numele Domnului. Isus a

știut că va fi dus la Calvar, dar a venit în Numele Domnului. Vedeți? Aceasta este calea unui profet adevărat.

Mica avea Cuvântul Domnului pentru acea națiune, dar adevăratul Cuvânt al Domnului era străin de ei, deși credeau că-L au. Sper că toate acestea vor ajunge în adâncul inimii voastre. Ei credeau că sunt atât de smeriți și de religioși, încât adevăratul Cuvânt al Domnului le era total străin.

Așa se întâmplă și astăzi. Adevăratul Cuvânt manifestat al Domnului este un lucru străin pentru mulți penticostali. Adevăratele interpretare a Cuvântului, adevăratele făgăduințe și binecuvântări sunt un lucru străin pentru mulți oameni care se numesc sfinți, membri ai bisericii, creștini. Cuvântul este un lucru străin pentru ei, nu știu nimic despre El. Spuneți-le aceasta și vor zice: „Nu am auzit niciodată de așa ceva.” Cu toate acestea, organizațiile lor se înmulțesc și prosperă, au din ce în ce mai mulți membri și în fiecare an apar noi organizații.

S-au gândit că tot ce vine la ei, trebuie să vină din acele grupuri sectante, de aceea, cu siguranță nu l-ar primi nici astăzi. Au uitat de multă vreme că *„Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice profeți adevărați ai Cuvântului.”* El poate ridica din pietrele acestea oameni care să stea de partea Cuvântului Său, care să procească în Numele Lui și să spună Adevărul; să înfigă securea la rădăcina copacului, încât să sară așchiile. Nu contează dacă va fi primit sau nu, el o face oricum. Aceasta este calea unui profet adevărat. Unii oameni cred că este ușor, dar ei habar nu au despre ce vorbesc. El n-a fost adus în țară într-o căruță cu cai frumoși, cu hamuri deosebite, ciucuri și cu marii preoți lângă ei, îmbrăcați frumos și cu acele lucruri pe cap, închinându-se și spunând: *„Acesta este onorabilul doctor X sau Y.”* Aceasta este doar o organizare pusă cap la cap de o organizație.

Împăratul lor a venit într-o iesle. El nu a venit cu pompă și în glorie, ci a venit în umilință, într-un Copil născut în grajd. Amos a fost Cuvântul Domnului și a venit în Numele Domnului. Orice Cuvânt al Domnului este Dumnezeu, nu o persoană. Isus le-a zis: *„Nu Eu fac aceste lucrări...”*, dar ei au spus: *„Tu, care ești un Om, Te faci Dumnezeu!”*. Atunci El le-a zis: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine, și Eu sunt în Tatăl.”* (Ioan 10.33,37-38).

Amos era Cuvântul Domnului care mergea pe drum. El a pășit acolo cu asprime și nu în strălucirea lumii. El a venit în puterea Duhului, pentru că acesta este felul în care vine Dumnezeu. El nu vine prin crezul unei organizații, ci vine prin puterea Duhului, pentru a aduce voia Domnului la națiune și la popor. Este o mare diferență. Oh, cât este de diferit! De multă vreme s-a uitat că Dumnezeu poate ridica profeți din pietre. Nu organizația lor trebuia să ridice un profet adevărat, pentru că nu putea face aceasta. Dacă s-ar ridica un profet de acolo, ar fi un profet denominațional, dar Dumnezeu vine și ia ceea ce dorește. De obicei, El ia un nimic pentru a-și face lucrarea și astfel dovedește că este Dumnezeu. Un om este întotdeauna plin de sine și crede că este cineva, dar Dumnezeu nu poate să-l folosească deoarece există prea mult din acel om în acel context.

Aceasta este problema bisericii creștine de astăzi. Ei cred că știu ceva, dar Biblia spune că atunci când un om crede că știe ceva, nu știe nimic din ceea ce ar trebui să știe. Problema este că astăzi avem prea multă fățărnicie, prea multă educație și religie, prea mulți plini de sine care nu știu nimic despre puterea salvatoare a Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este partea cea mai jalnică a problemei. Da. Ei au uitat că Dumnezeu poate ridica din pietrele acestea copii ai lui Avraam și profeți adevărați ai Cuvântului. Ei nu trebuie să provină dintr-o școală, pentru că sunt învățați de Dumnezeu. Ei nu trebuie să aibă patru diplome de facultate; nu trebuie să aibă o diplomă de licență și de doctorat, pentru că Dumnezeu ia pe cine vrea și pune Cuvântul Său acolo. Cum face El acolo? Se manifestă în acel om și dovedește aceasta.

Ei n-au putut spune ce seminar a absolvit Isus, pentru că n-a absolvit niciunul. „De la ce școală vine El?” Nu avea nici o școală. Dar ce avea El? Îl avea pe Dumnezeu, iar El era Cuvântul. Vedeți? Ei n-au putut arăta că El ar fi făcut școala cutare sau cutare.

Dumnezeu nu a ridicat niciodată un om printr-o școală. Mergeți înapoi în istorie și vedeți dacă a făcut vreodată așa ceva. El ia pe cineva care nu are nimic și despre care nimeni nu crede că poate fi ceva bun. Acolo pune Cuvântul Său și Se manifestă. Așa a făcut și aici cu Amos. În ordine.

Cuvântul spus de Amos a fost legitimat de Dumnezeu în acele zile. El a împlinit cuvintele Sale pentru a dovedi că Amos avea Cuvântul. Dacă Amos ar veni la noi, credeți că națiunea aceasta, acest popor va primi un om ca el? (Adunarea spune: „Nu”). Credeți că bapțiștii l-ar primi pe Amos? („Nu”). Metodiștii? („NU”).

Prezbiterienii? („Nu”). Penticostalii? („Nu”). Catolicii? („Nu”). Nu l-ar primi, domnilor. Cu siguranță că nu l-ar primi.

Să-l aducem pentru un moment aici, ca să vedem dacă l-ar primi sau nu. Să vedem dacă bisericile noastre l-ar primi astăzi. În primul rând, Amos nu ar fi de acord cu nici o organizație, deoarece este contrară Cuvântului. Da, domnilor. El ar condamna organizația. Așa este. Ar condamna fiecare doctrină, crez, denominațiune, ar condamna totul. Pot să mi-i imaginez pe acești penticostali sau prezbiterieni spunând: „Glorie lui Dumnezeu... De ce nu putem avea un astfel de om în orașul nostru?” Ce credeți că ar face penticostalii sau bapțiștii? „Oh, nu-l vrem pe ignorantul acesta în țara noastră! Este doar un fanatic!” Ar semna o hârtie și l-ar duce la închisoare numai ca să-l țină departe de oameni. Dar credeți că l-ați putea ține acolo? Oh, nu! Voi nu puteți închide Cuvântul lui Dumnezeu într-o cușcă. Nu, nu! El va ieși de acolo. (Amintiți-vă de Pavel și Sila). Într-o noapte ușile temniței s-au deschis, atunci când ei au încercat să închidă acolo Cuvântul lui Dumnezeu, și o Lumină a venit și i-a eliberat.

Amos nu ar fi de acord cu felul în care sunt organizate lucrurile în denominațiuni. În ordine. Ce ar face el? Ar începe să sfâșie tot. De ce? Pentru că este un slujitor al Domnului. Ar merge la început și și-ar începe campania; ar zdrobi orice organizație și ar merge la început. Care este fundamentul? Cuvântul lui Dumnezeu. Da. „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Amos ar biciui fiecare denominațiune, crez sau doctrină și ar arunca-o la o parte, ar sfâșia-o pentru totdeauna.

Credeți că l-ar primi penticostalii? Nu, domnilor. Bapțiștii, prezbiterienii? Nu, domnilor. Nazarinienii? Toți l-ar urî. Cu siguranță. Credeți că ar merge să-l întâmpine și să-l aducă în oraș într-o limuzină? S-ar ruga să-l ardă soarele aici și ar pune o barieră să-l țină departe de oraș. De ce? Pentru că dacă un slujitor al lui Dumnezeu ar veni aici, ar ține mai multe adunări decât ați văzut vreodată, iar ei ar spune: „Țineți-l pe maniacul acesta departe de oraș!”

Dar totuși, el Îl are pe „Așa vorbește Domnul!” Înțelegeți? Aceasta este adevărata cale a unui profet. El ar fi disprețuit, dar s-ar duce direct la Temelie. Cu siguranță. El nu ar spune: „Vreau ca voi, metodiștii, să veniți aici să mă ajutați. Veniți și voi, bapțiștilor. Vreau să veniți cu toții aici. Haideți și voi, penticostalilor, fiindcă spuneți că sunteți ultimul grup pe care l-a chemat Dumnezeu. Vreau să veniți toți și să-mi susțineți campania.” Nu, nu, ci i-ar întreba:

„Cum botezați voi și care este dovada botezului cu Duhul Sfânt?” Aceste întrebări ar fi aruncate în fața lor. Dar când le-ar aduce Adevărul Bibliei, l-ar respinge. Vedeți? Aceasta este calea unui profet adevărat. El trebuie să se confrunte cu toate acestea. Da, noi nu l-am primi. Nu, domnilor. Nu am avea nici o campanie de-a lui în țara noastră. Nu, pentru că nu l-am vrea printre noi. Nu, domnilor. Dar el ar veni și ar aduce biserica înapoi la Cuvânt, deoarece aceasta este Temelia. Toți cei care au o altă temelie, zidesc pe nisip mișcător și se scufundă, pentru că *„nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos.”* (1Corinteni 3.11). Aceasta este singura Temelie pe care Își întemeiază Dumnezeu Biserica: pe învățătura apostolilor.

Așa cum am spus zilele trecute, unii vorbesc despre purgatoriu și aduc jertfe sfântului Francisc sau sfintei Cecilia care se roagă pentru anumiți oameni și îi pot scoate din purgatoriu sau au puterea să facă alte lucruri pentru ei, dar Scriptura nu dă nimănui o asemenea autoritate sau putere. În realitate, toți aceștia nu au nici o autoritate, și totul este doar o minciună, fiindcă este o pretenție contrară Scripturii.

Eu cred în existența purgatoriului, dar cred că el este chiar acum. Tu îți purifici sufletul, pentru că „purgatoriu” înseamnă „a purifica.” Astfel, când știi că ai făcut ceva greșit, du-te și curăță acele lucruri din tine prin mărturisire, prin plâns, post și rugăciune.

Cineva chiar a râs de mine cu puțin timp în urmă când Domnul mi-a dat o vedenie. Eu am dorit întotdeauna să știu cum pot să-l leg pe acel șarpe, așa că am început să mă rog și să postesc.

Cineva m-a întrebat: „De ce faci aceasta, frate Branham?” Și eu i-am răspuns: „Dacă un lucru persistă încă în viața mea, înseamnă că nu sunt destul de sincer.” Dar după ce a venit El, am dorit să mă curăț cu adevărat. Vedeți? Așa este corect, nu să aștept să mor, pentru că apoi preoții vor încerca să-mi curețe sufletul.

Dar vedeți ce s-a întâmplat? Ei au luat lucrul acesta din mâinile pline de autoritate ale Cuvântului și l-au pus în mâinile unui om și a unei dogme pentru a aduce bani în biserică, deoarece ei au căutat întotdeauna lucruri lumești, biserici moderne și puterea lumii. Dar Dumnezeu privește la Cuvântul Lui, iar orice cuvânt care este contrar Cuvântului lui Dumnezeu este greșit. Din punctul meu de vedere, ori este Cuvântul lui Dumnezeu, ori nu este nimic. Da, domnilor. El ar merge direct la Temelie și ar sfâșia orice lucru care nu este în conformitate cu Cuvântul Său. Dacă

ar fi aici, Amos nu ar putea proceda altfel, ci ar trebui să facă aceasta. Amintiți-vă că el era un profet adevărat al lui Dumnezeu la care a venit Cuvântul, de aceea nu ar putea face altceva decât să se întoarcă la Cuvânt. Chiar dacă toți penticostalii din țară s-ar aduna în jurul lui și ar spune: „Domnule Amos, noi credem că ești un profet, dar ești în afara Cuvântului, de aceea vrem să te ajutăm să te redresezi!”, el ar sta lângă Cuvânt. Nu ar putea face altfel pentru că este un profet. Mai mult, n-ar avea nevoie de colaborarea lor deoarece are un mesaj de adus. *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...”* (Ioan 6.37). El ar predica Cuvântul, și l-ar predica așa cum este scris în Biblie, iar în urma spuselor lui, ar fi respins. Așa este.

Nu contează ce va fi și cum va fi, Cuvântul Domnului, adevărata interpretare a Cuvântului, vine la profeți.

Israelul a ieșit tot timpul în afara Cuvântului, dar Dumnezeu le-a trimis un profet cu semne și minuni pentru a le aduce tălmăcirea Cuvântului Său. Și cum au știut ei aceasta? Tot El le-a spus: „Dacă se ridică un profet și prorocește, iar ceea ce spune se va împlini, să știți că este în ordine.” El și-a legitimat întotdeauna profeții. Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* (Ioan 14.12). Să țineți minte aceasta: semnele îi vor însoți pe cei ce cred.

Cum poți pretinde că ești un profet al lui Dumnezeu și să negi Cuvântul Lui? Cum este posibil ca cineva să botezeze în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, în numele acestor titluri, și să nege Numele Domnului Isus Hristos, când nu există nici un text biblic care să sprijine această învățătură? Poate vi se pare greu de purtat ceea ce spun, dar este Adevărul și noi trebuie să mergem pe calea adevărată. Acesta este adevărul.

Cum pot pretinde oamenii că sunt creștini, apoi să meargă afară și să facă orice vor? Cum pot femeile să poarte părul scurt, pantaloni scurți, să fumeze și să meargă la petreceri, să danseze și să facă multe alte lucruri de felul acesta, și apoi să spună că sunt creștine? Spuneți-mi, acesta este Duhul Sfânt? (Adunarea spune: „Nu”). Să nu-mi spuneți niciodată că este Duhul Sfânt. Prin aceste fapte îi provocați greață lui Dumnezeu. Da, cred că mă înțelegeți. Gândiți-vă, cum puteți face așa ceva când Cuvântul spune clar: *„...după roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20).

El blestemă și condamnă orice femeie cu părul scurt. Ar putea face altfel? Nu, pentru că acesta este Cuvântul. Profetul le-ar numi „Izabele” și ar fi foarte aspru cu

ele. De ce? Pentru că este un profet al lui Dumnezeu și trebuie să stea cu Cuvântul. Așa este. Credeți că s-ar opri? Nu, domnilor. Ele ar spune despre el: „Este un fanatic. Este la fel de rău ca Pavel, un urâtor al femeilor.” Dar el le-ar răspunde: „Voi sunteți doar niște impostoare, care vă numiți creștine.” Vedeți? „Nu contează cât de sfinți încercați să trăiți, nu are nici o legătură cu aceasta. Cât timp negați Cuvântul lui Dumnezeu și nu vă aliniați în dreptul Lui, sunteți niște păcătoși, niște necredincioși.” Aceasta ar spune el. Ar împlânta securea la rădăcina pomilor și nu ar cruța nimic. El este un profet, și aceasta este calea unui profet adevărat. Profetul stă cu Cuvântul, indiferent cui trebuie să-i spună Adevărul. Chiar dacă este vorba de mama sau de tatăl lui, nu este nici o diferență. Isus așa a făcut. El nici măcar nu a numit-o mamă pe Maria deoarece ea nu era mama Lui. El era Dumnezeu și Dumnezeu nu are mamă.

El ar condamna fiecare denomi-națiune deoarece nici una nu este zidită pe Cuvânt. Nu pot găsi nici măcar una singură, fiindcă de îndată ce se organizează, ei sunt împotriva Cuvântului. Și vă întreb: cum ar fi posibil ca un profet să binecuvânteze ceea ce Cuvântul condamnă? El n-ar vrea s-o facă, pentru că nu vrea să-l rănească pe fratele lui, dar trebuie să asculte de Cuvânt și s-o facă pentru că este profet. El reprezintă Cuvântul viu al lui Dumnezeu și nu se abate în nici un fel de la El, ci rămâne la fiecare iotă a Lui. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta este calea unui profet adevărat.

Câți dintre voi spun: „Doamne, îmi doresc să mă faci un profet.”? Gândiți-vă că profetul ar condamna fiecare act imoral al bisericii, aceste petreceri destrăbălate și toate lucrurile greșite pe care le fac. El le-ar condamna pe toate și le-ar trimite în iad de unde au și venit.

Credeți că l-ați primi? Nu. Biserica de astăzi nu l-ar primi. L-ar primi penticostalii? El ar păși acolo și ar spune: „Izabelelor cu părul tăiat, voi nu știți ce înseamnă „Așa vorbește Domnul”? Nu știți că sunteți vinovate de comiterea adulterului cu sute de bărbați, din cauză că ieșiți afară cu acele rochii subțiri și scurte?” Aceasta ar spune profetul, dar voi ați zice: „Oh, omul acesta cu ideile lui învechite! Dați-l jos de la amvon pe chelul acesta cu îmbrăcămintea învechită! Diaconilor, dați-l jos de acolo!”

Oh, fățarnici mizerabili! Da, așa v-ar numi Amos. Voi spuneți: „Noi aparținem grupării cutare sau cutare.” Oh, voi aparțineți tatălui vostru, diavolul, pentru că el este cel care neagă Cuvântul. Voi spuneți: „Păi eu vorbesc în limbi!” Vă tăiați părul

și apoi ziceți: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!” Biblia spune că este o rușine pentru o femeie să se roage cu părul tăiat, dar voi o faceți, după care vă numiți creștini. Să vă fie rușine! Târâți-vă într-un colț și puneți-vă viața în ordine cu Dumnezeu!

Voi vă îmbrăcați cu haine scurte și mergeți afară pentru a vă simți bine, dar nu știți că în fiecare zi comiteți adulter cu sute de bărbați, fiindcă Isus a spus: „...oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.28). Voi spuneți că ea este de vină pentru că vi se oferă, dar și vouă vă place.

Voi trebuie să fiți morți pentru lucrurile acestei lumi, dar v-ați abătut de la calea adevărată.

„Ar trebui să vă fie rușine! Ochii voștri ar trebui să se îngusteze când vedeți păcatul, nu să priviți femeile pentru a le pofti. Bărbaților care priviți femeile și le poftiți, cum puteți spune că sunteți creștini?” Aceasta v-ar spune Amos. Eu încerc să preiau cuvintele lui în dimineața aceasta, ca să știți ce ar spune el. Amintiți-vă că el este un profet adevărat și trebuie să stea lângă Cuvânt. Chiar dacă nu-l aveți lângă voi pe acel bărbat, aveți Cuvântul, pentru că el are Cuvântul Domnului.

Amos ar condamna orice doctrină creată de om, ca de exemplu, doctrina despre „numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” El ar blama-o până când n-ar mai rămâne nimic din ea, nici măcar mirosul ei. Da, domnilor.

Câți dintre voi, din biserică, l-ați primi cu aceasta? Cei care cred în Numele lui Isus și l-au primit ar putea spune: „Oh, noi îl primim pe profetul acesta!” Apoi organizația noastră ne-ar da afară cu ea cu tot. Așa este. Femeilor cu părul tăiat, vouă vă convine această doctrină și o acceptați. Așa este. Și vouă, bărbaților, la fel. Voi dovediți aceasta prin felul în care vă purtați. Așa este.

Mulți oameni spun: „Este bine să fii proroc.” Într-adevăr este bine dacă ești dispus să renunți la lume, să vinzi tot și să stai cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, dar denominațiunile din ziua de astăzi nu l-ar primi; nu ar vrea să aibă nimic a face cu el.

Ascultați ce le-a spus Amos: „Dumnezeul în care spuneți că credeți, vă va nimici.” Ce veți face? Dumnezeu în care au crezut părinții noștri de la Rusalii va judeca aceste organizații. Așa este. Așa le-a spus și Amos. Dar ei își ziceau: „Oh, noi îl avem pe Avraam. Noi avem Legea; avem preoți și profeți; avem asta și cealaltă.”

Oh, frate, ochii profetului s-au îngustat când a privit generația aceea. Ei nu l-au primit. Nu, domnilor, de aceea a spus: „Chiar doctrina lor îi va nimici!” Aceasta v-ar spune și vouă astăzi. El ar spune: „Dumnezeul pe care-L pictați în bisericile voastre la care plătiți milioane de dolari; laHVeH căruia îi zidiți altare; Dumnezeul pe care spuneți că-L iubiți, chiar El vă va nimici pentru că respingeți Cuvântul Lui.

Așa este și astăzi. Dumnezeul pe care America spune că-L slujește, va judeca această națiune și o va distruge. Dumnezeul pe care spuneți că-l iubiți și-l slujiți cu dogme făcute de voi înșivă, cu vieți murdare și cu această decădere pe care o îmbrățișați, vă va distruge într-o zi. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Pentru ei nu a mai rămas nimic, decât judecata.

Aliniați-vă cu Cuvântul! Predicați Evanghelia, mergeți pretutindeni și spuneți adevărul. Predicatorii de astăzi doar se fâțâie la amvon și strigă, iar oamenii critică. Femeile nu și-ar lăsa pentru nimic în lume părul să crească și an după an poartă haine tot mai strâmte, deși spun că-L iubesc pe Dumnezeu. Dar Isus a spus: *„Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.”* (Marcu 7.9).

Calea unui profet adevărat nu este ușoară; nu este așa cum își închipuie mulți. Semnul unui profet adevărat nu este să sari în sus și-n jos, să țipi sau să fii bătut cu mâna pe umăr. Dimpotrivă, acesta este un semn că nu ai adevărul.

Cine l-a bătut cu mâna pe umăr pe profet? Ei s-au întors și l-au condamnat. Așa este. Nimeni nu l-a putut bate cu mâna pe umăr pe Amos; nimeni nu l-a putut bate cu mâna pe umăr pe Ilie. El nu ar accepta asemenea lucruri, ci le-ar spune Adevărul lui Dumnezeu. Dacă cerul este atât de mare și locul în care vom merge este atât de măreț, cum ne vom putea alinia Duhului de acolo când nu ne putem alinia cu niște lucruri atât de mici de aici de jos? Voi trebuie să vă aliniați cu Cuvântul. Aceasta este calea unui profet adevărat. Chiar dacă l-ar rupe în bucăți, el trebuie să rupă națiunile în bucăți cu Cuvântul. Așa este. Aceasta este calea.

Toată agitația care se poate observa în biserică nu este cauzată de organizare, ci de forma de închinare. Comunismul nu își pierde puterea din cauza comunismului, ci din cauza bisericii, a oamenilor. Astăzi, oamenii se numesc creștini. Ei cântă ca îngerii și și-au antrenat vocile așa că vorbesc frumos și convingător ca arhanghelii, dar nu cred Cuvântul lui Dumnezeu ca dracii. Așa este. Cântă ca îngerii, se îmbracă la fel ca nu știu ce și neagă Cuvântul lui Dumnezeu.

Predicatorul merge la amvon și stă acolo pentru a fi numit doctor sau reverend, iar

dacă îl întrebi: „Biblia vorbește despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, sau despre botezul în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt?”, îți râde în față și îți spune: „În Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt.” Și vă mai numiți creștini! Femeile, deși știu că Biblia condamnă tăierea părului și purtarea hainelor imorale, continuă să facă aceasta. Ele vorbesc în limbi, sar în sus și-n jos, frecventează cercurile din societate și trimit misionari pe teren, dar miros urât înaintea lui Dumnezeu. Da, și „Așa vorbește Domnul”, El va distruge totul. Da, El va face aceasta.

Nu este un lucru ușor, dar aceasta este calea unui profet adevărat. Duceți-vă afară și spuneți adevărul chiar dacă doare. Ioan Botezătorul a fost un profet adevărat. El a spus: „*Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor...*” (Luca 3.9). Aceasta trebuie să facă un profet. Da.

Problema este în biserică. Ea cântă ca îngerii, dar dansează ca diavolii, participă la spectacole, joacă jocuri de noroc și cărți și merge la curse de cai. Penticostalii merg în locuri de amuzament și la distracții, apoi vorbesc în limbi, vin la Cina Domnului și la spălarea picioarelor și spun că sunt creștini.

De ce vă mai întoarceți în lume dacă a fost scoasă din voi? Voi mergeți din nou pe străzi, dansați rock, vă tăiați părul, purtați pantaloni scurți, iar apoi vă numiți creștini. Oh, Doamne! Cum puteți face aceasta? Mai bine nu mai spun nimic. De aceea vă condamn! Dacă ați primit acest Cuvânt, atunci stați cu El, fiindcă dacă nu faceți aceasta, sunteți condamnați.

Voi spuneți că sunteți conduși de Duhul Sfânt, dar faceți astfel de lucruri. Vă puteți imagina ca o femeie care are Duhul Sfânt să-și taie părul când chiar Duhul Sfânt condamnă aceasta? Ce fel de duh ar fi El dacă ar accepta aceasta? Vă puteți imagina?

Vă puteți imagina ca un predicator care stă la amvon și este provocat de o persoană să-i arate un loc din Biblie în care cineva a fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, să-i râdă în față și să-l numească fanatic pe acel om pentru că botează în Numele Domnului Isus Hristos, și apoi să afirme că are Duhul Sfânt și este condus de El? Și-ar nega Duhul Sfânt propriul Cuvânt? Sper că înțelegeți ce vreau să spun.

Eu nu știu cât timp mai este până la venirea Domnului, dar până atunci doresc să stau pe Cuvânt. Mai mult, când vă voi întâlni la judecată, eu voi sta tot pe acest

Cuvânt deoarece cred că este Adevărul. Voi nu puteți face lucrurile pe care le face lumea și să aveți Duhul Sfânt.

Odată am fost în casa un predicator, iar soția lui purta o rochie oribilă. Voi spuneți: „Nu ai nici un drept să spui aceasta.” Ba am acest drept, pentru că este Cuvântul. Predicați-l peste tot! Voi, predicatorilor, treceți peste unele lucruri pentru că nu aveți curajul să le spuneți. Poate nici n-ați fost chemați să predicați, pentru că un slujitor adevărat al lui Dumnezeu stă pe Cuvânt. Da. Soția acelu predicator stătea acolo îmbrăcată cu o rochie strâmtă, cu cercei în urechi, machiată și cu părul tăiat, deși Dumnezeu condamnă aceste lucruri și le consideră o mizerie. Și mai spuneți că aveți Duhul Sfânt?

Cu câțva timp în urmă, am predicat aici în Phoenix, iar soția predicatorului stătea acolo cu părul tăiat, cu o rochie strâmtă și scurtă până deasupra genunchilor. Era cam douăzeci sau douăzeci și cinci de centimetri deasupra genunchilor, iar ea sărea în sus și-n jos și conducea corul adunării. Am condamnat aceasta cât am putut de tare, așa că atunci când voi fi la judecată, problema aceasta nu va mai fi a mea. Sunt sigur că nu mă vor mai invita acolo, și nici nu mă aștept s-o facă.

Un bărbat care spune că este profesor, deși eu nu aș spune aceasta, a făcut zilele trecute o remarcă în fața unor prieteni de-ai mei, într-un oraș în care am fost. Voi îl știți pe fratele acela. El a spus: „Fratele Branham a fost aici odată. El este un om bun.” Vedeți? El a știut ce să spună ca să nu arunce ceva greșit asupra persoanei, însă în continuare a spus: „Dar să nu ascultați casetele lui pentru că deveniți confuzi.” Acolo era unul dintre prietenii mei, iar când l-a auzit ce spune a intervenit imediat: „O clipă, domnule! Eu am fost confuz până când am auzit casetele.” Da, aceasta este diferența.

Eu nu înțeleg cum se poate împăca Duhul Sfânt cu lucrurile pe care le faceți voi aici. Aceași persoană împreună cu un alt frate au fost cu puțin timp în alt loc și au spus: „Fratele Branham este un profet și poate desluși unele lucruri. Dar să nu ascultați învățătura lui pentru că nu are dreptate.” Câtă nebunie!

Eu nu spun că sunt profet, dar Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul și El vine la profeți. Oamenii aceștia dau Cuvântului o interpretare proprie, dar nu are rost să te ascunzi după o denomi-națiune frumoasă care se va rupe într-o zi și va pieri în iad.

Doar Cuvântul lui Dumnezeu va trăi veșnic, de aceea, îmi voi zidi credința pe Stâncă, pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că toate celelalte lucruri vor pieri. Chiar

dacă pierd fiecare prieten pe care îl am sau orice altceva, eu Îl am pe Hristos, iar El este Prietenul meu.

Credința mea nu este zidită pe altceva

Decât pe cuvintele lui Isus care sunt adevărate.

Când sufletul meu renunță la toate celelalte lucruri,

El va răspunde credinței mele și va rămâne cu mine.

În ziua când a explodat arma aceea am crezut că sunt mort. Am fost invadat de un sentiment de pace, am privit în jur și am zis: „Aceasta este.” Ce bine mi-ar putea face o denominațiune? Ce bine mi-ar putea face o organizație? Eu trebuie să stau în fața lui Dumnezeu și voi fi judecat prin Cuvântul Său.

Chiar dacă trebuie să vorbesc aspru, să mustru, să critic mulți oameni, o voi face pentru că doresc să scot miezul prin Cuvântul Domnului și să le arăt acestor suflete calea spre veșnicie. Așa este. Fie ca Dumnezeu să își pună mâinile pe această lucrare și să o zidească, iar noi să ne comportăm ca niște copii ascultători.

Cum este posibil ca un bărbat sau o femeie care spun că au Duhul Sfânt, să facă lucruri care nu dovedesc aceasta? Nu se poate. Dumnezeu este sfânt, iar dacă Viața Lui este în voi, sunteți la fel ca El.

Asemenea nouă, Israelul a crezut că dacă prosperau având alianță cu alte popoare, erau binecuvântați de Dumnezeu. Voi știți că și noi gândim așa astăzi.

Cu câteva zile în urmă am stat de vorbă cu niște bărbați aici, la hotel. În ochii religioșilor, ei erau oameni mari, și printre altele mi-au spus: „Dumnezeu dovedește că este cu noi. De ce spunem aceasta? Pentru că numărul nostru a crescut anul trecut, frate Branham.” Mi-au spus câți sunt, dar am uitat.

„Aceasta nu dovedește nimic,” am răspuns eu. Oh! Așa este. Rata prostituției a crescut anul acesta cu treizeci de procente. Aceasta înseamnă cumva că Dumnezeu aprobă prostituția? (Adunarea spune: „Nu”). Cu siguranță că nu. Înseamnă că argumentul vostru nu este bun. Nu, nu puteți spune aceasta. Nu, domnilor. Dumnezeu rămâne la Cuvântul Său și orice om care este sincer și cinstit va rămâne pe Cuvântul Lui. În ordine.

Ei au crezut că erau bine pentru că aveau o alianță. În ordine. Aici vom intra puțin în afacerile guvernamentale. Națiunea noastră a respins Cuvântul Domnului așa cum a făcut și Israelul. Ei au respins Cuvântul Domnului, iar preoții și predicatorii lor le vorbesc numai de bine. Dar națiunea noastră este condamnată. Iubita noastră națiune, care a fost zidită pe experiența părinților noștri.

Israel a fost o națiune mare. Priviți-i pe părinții lor. Dar Dumnezeu nu i-a cruțat. Profetul acela chel le-a adus Cuvântul și totul s-a întâmplat întocmai cum a spus. Citiți Biblia și veți vedea că totul s-a derulat exact cum a spus el. Și el i-a condamnat. A condamnat poporul și preoții cu veșmintele lor sfinte, care nu făceau altceva deoarece spuneau că este în afara tradiției. Dar Isus le-a spus: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru...*” (Ioan 8.44). Atunci ei L-au luat, L-au condamnat și L-au răstignit. L-au omorât. Așa este. Dar Dumnezeu L-a înviat. Da, domnilor.

Oh, nici noi nu l-am crede pe Amos dacă ar veni astăzi. Și noi am făcut o alianță și credem că avem sprijinul lui Dumnezeu pentru că organizațiile noastre cresc și totul merge într-o direcție bună. Cred că știți că în jur de două sau trei milioane de protestanți s-au alipit de organizații, iar numărul catolicilor a crescut cu câteva milioane. Înțelegeți? Ei cred că este voia lui Dumnezeu ca ei să fie catolici, iar protestanții cred că Dumnezeu vrea ca ei să fie protestanți. Nu! Aceasta este o prostie. Ei nu au cu ce să se hrănească; sunt doar cenușă atomică, pentru că mânia lui Dumnezeu va exploda într-o clipă. Așa este.

Ascultați-mă, pentru că vă spun Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Uitați-vă la noi; uitați-vă la lumea din ziua de astăzi. Uitați-vă la națiunea noastră. Noi am intrat în O.N.U. dar ce am câștigat prin aceasta? O mulțime de păcătoși. Și totuși avem îndrăzneala să refuzăm rugăciunea.

Noi tocmai am citit astăzi: „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*”

„*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.*”

Păi, noi îl avem pe Mahomed, pe Budda,... suntem atei păcătoși și egoiști. Credeți că Dumnezeu poate locui în așa ceva? Voi spuneți: „Păi, noi avem o alianță cu ei și avem protecția țărilor din vest!” Israelul avea protecția țărilor din jurul lui, dar profetul a spus: „Dumnezeu vă va distruge. Dumnezeul pe care Îl slujiți, vă va nimici pentru prostia voastră.”

El ar spune același lucru și în dimineața aceasta. El s-ar coborî aici și ar aduce Cuvântul Domnului. Aceasta este calea unui proroc adevărat.

- Amin -